

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/217/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3212203565
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3212203565.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beáty Čupkovej a sudkýň JUDr. Aleny Záhumenskej a JUDr. Viery Škultétyovej v právnej veci navrhovateľa L. banka U., a.s., V. XX, Z., IČO XX XXX XXX, zastúpeného H. kancelária H., s. r. o., Z. X/B, X., IČO XX XXX XXX proti odporcovi G. W., bytom P. J. XXX, P. J., o zaplatenie 187,46 eur s prísl., na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 15. februára 2013, č.k. 6C/87/2012-40, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 57,73 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne od 25.09.2012 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, v zvyšnej časti návrh zamietol. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 48 ods. 1, 2, § 52 ods. 1, 4, § 53 ods. 1, § 451 ods. 1, 2, § 457 Občianskeho zákonníka, § 261 ods. 3 písm. d), § 708 ods. 1, § 716 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 13 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/95 Z. z.. Rozhodol na základe výsledkov vykonaného dokazovania, z ktorého mal za preukázané, že navrhovateľ a odporca uzavreli dňa 20.05.2011 zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb. Na základe zmluvy navrhovateľ zriadil pre odporcu rastový osobný účet č. ú. 0713290001/5600 a v súvislosti s tým poskytol ďalšie služby. Z dôvodu debetného zostatku na účte navrhovateľ od zmluvy listom zo dňa 02.09.2011 odstúpil. Mal za preukázané, že medzi účastníkmi uzavretá zmluva podľa obsahu zodpovedá zmluvám v zmysle § 708 a § 716 Obchodného zákonníka. V zmysle § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka by tak malo ísť medzi účastníkmi o absolútny, obchodný, záväzkový vzťah. Súd ale zmluvný vzťah účastníkov posúdil ako vzťah medzi dodávateľom a spotrebiteľom, keďže navrhovateľ uzatvoril s odporcom zmluvu v rámci svojej podnikateľskej činnosti a odporca ako fyzická osoba. Uvedená zmluva tak spĺňa definíciu spotrebiteľskej zmluvy. Súd prvého stupňa ju takto aj posúdil a aplikoval na daný vzťah ustanovenia občianskoprávných predpisov. Odstúpeniu od zmluvy zo strany navrhovateľa bola zmluva zrušená od začiatku, a preto je odporca povinný vydať navrhovateľovi bezdôvodné obohatenie, t. j. uhradiť iba to, čo na základe zmluvy dostal po odrátaní toho, čo doposiaľ uhradil. Keďže zmluva bola odstúpením od začiatku zrušená, navrhovateľ nemá nárok na žiadne poplatky, zmluvné pokuty, iné sankcie a príslušenstvom. Má jedine nárok na zákonný úrok z omeškania zo sumy bezdôvodného obohatenia, s ktorej vrátením je odporca v omeškaní. Súd prvého stupňa teda posúdil vec tak, že odstúpením od zmluvy zo dňa 02.09.2011, uzatvorenej dňa 20.05.2010 zo strany navrhovateľa, keďže išlo o spotrebiteľskú zmluvu, bola zmluva zrušená od začiatku v súlade s § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že odstúpenie od zmluvy má okrem zrušenia samotnej zmluvy ex tunc aj ten dôsledok, že nie je možné uplatňovať vo vzťahu medzi navrhovateľom

a odporcom ani všeobecné obchodné podmienky, ktoré tvorili súčasť zmluvy. V dôsledku odstúpenia od zmluvy odporca nemá právo na úroky z peňažných prostriedkov, ktoré vložil na svoj účet a navrhovateľ nemá právo na úroky za debetný zostatok, ani na žiadne poplatky, ani na sankčný úrok. Zmluvné strany sú podľa § 457 Občianskeho zákonníka povinné vzájomne si vydať len to, čo na základe zmluvy plnili. Navrhovateľ je teda povinný vydať odporcovi všetky platby, ktoré prijal na účet odporcu a odporca bol povinný uhradiť navrhovateľovi všetky svoje výbery z účtu a platby, ktoré navrhovateľ zúčtoval na ľarchu účtu odporcu. Súd prvého stupňa zistil, že na účte odporcu boli vykonané odporcom debetné operácie v celkovej hodnote 938,92 eur (výbery a úhrady za nákupy) a kreditné operácie odporcom (vklady v prospech účtu odporcu) v celkovej hodnote 881,19 eur. Odporca teda v období od uzatvorenia zmluvy do času, kedy navrhovateľ od zmluvy odstúpil, za ktoré navrhovateľ predložil súdu výpisy z účtu, vyčerpával z účtu viac finančných prostriedkov, ako naň vložil, a preto je potrebné, aby tento rozdiel vo výške 57,73 eur navrhovateľovi titulom bezdôvodného obohatenia vydal. Z tohto dôvodu súd prvého stupňa návrhu v tejto časti vyhovel a vo zvyšnej časti návrh, ktorým si navrhovateľ uplatnil aj sankčný úrok, úroky, poplatky spojené s vedením účtu a iné poplatky účtované navrhovateľom podľa sadzobníka poplatkov navrhovateľa, na ktoré navrhovateľ v dôsledku odstúpenia od zmluvy nemá nárok, zamietol. Keďže odporca sa dostal do omeškania s platením svojho peňažného záväzku, vzniklo navrhovateľovi právo popri dlžnej istine i na úhradu úroku z omeškania z priznanej istiny podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/95 Z. z. vo výške 9,5% ročne odo dňa, kedy sa odporca skutočne o vzniku bezdôvodného obohatenia titulom odstúpenia od zmluvy dozvedel, a to dňa 25.09.2012, kedy prevzal návrh navrhovateľa spolu s prílohami, medzi ktorými bolo aj odstúpenie od zmluvy zo dňa 02.09.2011. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. s tým, že odporcovi by vzhľadom na pomer úspechu k neúspechu (38%) patrila náhrada trov konania, ktorú si odporca neuplatnil, a preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku vo výroku, ktorým bol návrh vo zvyšnej časti zamietnutý podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. Domáhal sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Poukázal na to, že zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových služieb je absolútnym obchodným záväzkovým vzťahom, čo znamená, že sa vždy spravuje ustanoveniami obchodného zákonníka, a to bez ohľadu na povahu subjektov vzťahu. Taktiež sa právna úprava odstúpenia od zmluvy spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.09.2009, sp. zn. 1 M Obdo V 2/2007. Z uvedeného dôvodu bol toho názoru, že v danom prípade nie je možné na všetky nároky vyplývajúce zo spotrebiteľských zmlúv výlučne aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka a vylúčiť ustanovenia Obchodného zákonníka. Namietal tvrdenie súdu prvého stupňa, že odstúpenie od zmluvy a účinky s tým spojené sa v danom prípade riadia ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Ďalej poukázal na ust. § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka týkajúce sa úpravy inštitútu všeobecných obchodných podmienok, z ktorých vyplýva, že časť obsahu zmluvy možno určiť aj s odkazom na všeobecné obchodné podmienky, vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami, alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe, alebo k návrhu priložené. Ďalej uviedol, že vzhľadom k tomu, že odporca nedoplnil zostatok na svojom účte minimálne o čiastku nepovoleného debetného zostatku zvýšenú o ďalšie položky stanovené v zmluve a v sadzobníku poplatkov, navrhovateľ v súlade s článkom III. bodu 37VOP listom odstúpil od zmluvy a vyzval odporcu na úhradu príslušného debetného zostatku v lehote do 3 dní odo dňa doručenia odstúpenia, pričom dňom doručenia odstúpenia zanikli aj všetky zmluvy o poskytovaní produktov/služieb, viažuce sa k zrušeniu účtu (napr. povolené prečerpanie na účte, platobná karta, služby elektronického bankovníctva a iné) a navrhovateľ ukončil poskytovanie týchto produktov/služieb podľa príslušných zmlúv. Odporca na uvedenú výzvu navrhovateľa nereagoval a navrhovateľovi neuhradil príslušný debetný zostatok. Na základe tejto skutočnosti došlo k vyrovnaniu nevyrovnanej výšky debetného zostatku odporcu navrhovateľom, čo je vyjadrené vo výpise z účtu odporcu pod položkou „vyrovnanie zostatku, zatv. účtu“. Ide iba o účtovnú operáciu navrhovateľa. Z uvedeného titulu sa domáha v konaní zaplataenia sumy rovnajúcej sa nevyrovnanej výške debetného zostatku na odporcovi. V zmysle článku III. bodu 23 VOP v prípade, ak účet odporcu dosiahne debetný (záporný) zostatok, je navrhovateľ oprávnený účtovať si sankčný poplatok, ktorého výška je stanovená podľa príslušného sadzobníka poplatkov, ktorý navrhovateľ zverejňuje spôsobom uvedeným v článku I. bod 7 VOP. Dôvodil, že navrhovateľ má preto nárok na 20% sankčný poplatok zo sumy 157,59 eur od 13.09.2011 (deň nasledujúci po vyrovnaní nevyrovnanej výšky debetného zostatku) do 30.06.2012 a 28% poplatok zo sumy 157,59 eur od 01.07.2012 do zaplataenia. Navrhovateľ si napriek tomu príslušný sankčný úrok z omeškania (zmluvnú pokutu) v podanom návrhu uplatňoval z vyčíslenej

istiny 157,59 eur - t. j. nevyrovnanej výšky debetného zostatku iba za obdobie odo dňa nasledujúceho po vyrovnaní nevyrovnanej výšky debetného zostatku, t. j. od 13.09.2011 do dňa podania návrhu na vydanie platobného rozkazu. Ďalej namietal nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia z dôvodu jeho nedostatočného odôvodnenia.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov vo výroku, ktorým bol návrh v zostávajúcej časti zamietnutý, a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. v napadnutej časti, ako vecne správny potvrdiť.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bol návrh vo zvyšnej časti zamietnutý.

Rozsudok okresného súdu vo zvyšnej časti nebol napadnutý účastníkmi, nadobudol právoplatnosť, a preto krajský súd rozsudok okresného súdu v tejto časti nepreskúmaval (§ 206 O.s.p.).

Odvolací súd preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní navrhovateľom vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa. Z daného dôvodu si osvojuje dôvody napadnutého rozhodnutia, na ktoré v celom rozsahu poukazuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a na zdôraznenie správnosti dodáva:

Je nepochybné, že zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, uzavretá medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom, bola uzavretá podľa ust. § 708 a nasl., § 716 a nasl. Obchodného zákonníka. Právny vzťah medzi účastníkmi konania bolo potrebné posúdiť aj podľa spotrebiteľského práva, nakoľko právny predchodca navrhovateľa ako dodávateľ v danom prípade pri jej uzatváraní konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a odporca v predmetnom vzťahu vystupuje ako spotrebiteľ, keďže ide o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Z týchto dôvodov zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania spĺňa definíciu spotrebiteľskej zmluvy, a preto bolo potrebné na daný právny vzťah aplikovať ustanovenia občianskoprávných predpisov, keďže zmluva, uzatvorená medzi účastníkmi, je zmluvou spotrebiteľskou. V preskúmvanej veci navrhovateľ jednostranným právnym úkonom adresovaným odporcovi odstúpil od zmluvy. Zo zákonnej úpravy § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak. Odstúpením od zmluvy zo strany navrhovateľa bola zmluva zrušená od začiatku, a preto je odporca povinný vydať navrhovateľovi bezdôvodné obohatenie, t. j. uhradiť to, čo na základe zmluvy dostal po odrátaní toho, čo doposiaľ uhradil. Súd prvého stupňa mal za preukázané, že na účte odporcu boli vykonané odporcom debetné operácie v sume 938,92 eur a kreditné operácie v celkovej hodnote 881,19 eur, z čoho potom vyplýva rozdiel vo výške 57,73 eur, ktorú sumu je povinný odporca titulom bezdôvodného obohatenia navrhovateľovi vydať. K tomu je potrebné uviesť, že navrhovateľ nemá nárok na žiadne nedoplatky na poplatkoch, zmluvné pokuty, iné sankcie a prísl., keďže zmluva bola odstúpením od začiatku zrušená.

Rovnako nedôvodná bola i odvolacia námietka navrhovateľa o nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia. Súd prvého stupňa náležite zdôvodnil odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, ktoré spĺňa náležitosti vyplývajúce z ust. § 157 ods. 2 O.s.p..

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi, ktorý bol v odvolacom konaní plne úspešný, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal,

nakoľko si ich neuplatnil postupom podľa § 151 ods. 1, 2 O.s.p. a navyac mu v odvolacom konaní ani žiadne trovy nevznikli.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.